

PREGÓ DE SEMANA SANTA 2016

Ilustríssim Sr. Alcalde, corporació Municipal, D. Pablo Tos rector de la parròquia de Sant Joan, Junta de Germandats, Germans Majors de les Germandats, Distinguit de les Germandats 2016, germans i germanes de les Germandats de Manises, amics i amigues, molt bona vesprada a tots.

En l'any 2006, la Junta de Germandats, me va propondre que fera de presentador de l'acte del Pregó, cosa que me feu molta ilusió i que he vingut realisant al llarc d'estos 10 anys. Ilustres Pregoners els que he tingut que presentar en molt d'orgull, oferint-nos cadascú d'ells un gran discurs per a introduir-nos en la Semana Santa. Est any la Junta de Germandats ha pensat que fora yo qui realisara el Pregó, lo que per a mi representa un gran honor, pero també molta por, puix me considere que no estic a la altura dels que hanrealisat el pregó fins ara.

La Semana Santa, deuria de ser per a tots els cristians, la celebració mes important. Es la celebració que nos situa al final de la vida de Jesucrist en la terra, el qual va vindre al mon per a donar-nos a conéixer la Paraula de Deu, l'amor del Pare i finalisant els seus dies en la terra, sofrint la passió i mort en la creu ab la que tenia que salvar a l'humanitat.

Son puix uns dies, per a la meditació, l'oració i l'agraïment al Pare per haver-nos enviat al seu Fill, per a que nos donara a conéixer la veritat i el seu amor pels hòmens i les dones de la terra i de l'història.

Al llarc dels anys, els cristians hem celebrat estos dies d'una forma diferent, depenent de l'època i sobretot depenent del país, regió i inclús pobles. Pero crec que sempre ha hagut un sentit de que era un temps de meditació i d'oració, encara que en diferents formes de celebrar-ho, depenent de la cultura i les costums de cada poble.

La gent de la meua generació, varem tindre la gran sort, de contar en unes persones majors, que sentien plenament el significat d'estes celebracions, donant-li l'importància que verdaderament tenen, fent-nos-la sentir al mes jóvens, gràcies a l'eixample que nos donaven en la seua forma de actuar.

En la nostra infància, i seguix referint-me a la gent de la meua generació, arribàvem a la Semana Santa, després d'haver vixcut una Quaresma en la que els mes majors, tenien per hàbit el realisar algun sacrifici al llarc dels quaranta dies en senyal de penitencia. Uns deixaven de fumar, atres deixaven de menjar fruits, o dolços....

La Semana Santa, s'iniciava havent tapat totes les imàgens de la iglésia, eliminat el so de les campanes, inclús les que s'utilisaven en l'interior de l'iglésia per al moment d'indicar l'acte de la consagració. Estes últimes eren substituïdes per unes matraques de fusta, que a l'escoltar-les donaven la sensació d'austeritat.

Recorde que esta austeritat, també es notava fora de l'iglésia; tant es així, que recorde que un dia de Divendres Sant, sent yo adolescent, anava pel Carrer Major en els meus amics cantant i un municipal nos va cridar l'atenció, perque era el dia que era i no es podia anar per lo carrer d'eixa manera. També recorde que els bars que estaven al voltant de per a on tenia que passar la provessó de Divendres Sant, tancaven les portes en senyal de dol, al pas d'esta.

Les provessons eren com ara, en la particularitat de que possiblement hi havia algo mes de participació per part de la gent del poble. Eren solemnes i tots estàvem esperant a que arribara el moment de vore passar la provessó, o participar com a vesta en alguna de les Germandats. Yo vaig tindre la sort de que tant mon pare com mon tio Vicente, eren portadors del Sant Sepulcre, lo que me va donar a mi l'oportunitat de primer portar la closa i quant baix ser mes major ser portador del Sant Sepulcre, com gràcies a Deu, seguix fent en la actualitat.

Actualment i afortunadament, des de l'any 1991, les Germandats de Semana Santa de Manises, varen tornar a ocupar el lloc que per circumstancies va paralisar la seua activitat en l'any 1979, tornant a fer viure al nostre poble, en una vivència de la Semana Santa a la que en temps arrere, havíem tingut.

Sent com son les provessons una part molt important dins de les celebracions de la Semana Santa, hi han atres actes als que no deuríem faltar, puix pense, com he dit a l'inici, que en esta Semana celebrem els cristians, lo que fon la pistolada d'eixida de lo que hui es, nostra religió.

No obstant i com ya he comentat en alguna ocasió, com diu el meu amic Vicente Garcia, una Provesó en Semana Santa, ve a ser com una classe de catequesis per lo carrer, al temps que tenim l'oportunitat d'admirar unes precioses imàgens.

Hem de viure la Semana Santa plenament, arribant a estos dies, en el convenciment de que lo que hui en dia som, es gràcies als fets que fa ya mes de 2000 anys varen tindre lloc en la ciutat de Jerusalem, quant Jesucrist va sofrir la Passió i Mort en la Creu per salvar al mon.

Una semana, que iniciarem en alegria el Dumenge de Rams. Un matí en el que en alegria acodirem a la Capelleta de Sant Antoni, a on anirem replegant els rams d'olivera, que beneirà el sacerdot, per a que tots junts chiquets i chiquetes gent jove i gent major, junt als germans de les Germandats que vestiran els seus trages de vesta, nos traslladem fins a l'iglésia de Sant Joan, cantant càntics de gloria i alabança a Deu, celebrant l'entrada triumpfal de Jesucrist en Jerusalem. Ya en l'iglésia, assistirem a l'Eucaristia, i escoltarem en l'Evangelí, el relat de la Passió de nostre Senyor.

Per la vesprada acodirem a la provessó que se iniciarà en l'iglésia de Sant Joan, a on la germandat de "*Nuestra Señora de la Esperanza (els Verts)*" que fon fundada en l'any 1946, traurà dos precioses imàgens, la del Pare Jesús de les Misericòrdies, que portada als muscles dels portadors, nos mostrarà en la seua mirada cap al poble, que està clavat en la creu per a redimir-nos. Una image que va presidir l'any passat l'acte del pregó.

Tancarà la provessó l'image de la Mare de Deu de L'Esperança en el seu preciós tro, donant-nos a conéixer, que podem estar tranquils puix tal i com li va dir Jesús en la creu, també anava a ser mare de tots nosatres, en l'esperança que serà la nostra intercessora.

El dilluns serà la germandat de la Flagellació, mes coneguda com els rojos pel color del seu trage i que fon creada en l'any 1944, qui traent les seues imàgens des de la Parròquia de l'Immaculat Cor de Maria, nos farà recordar i meditar, en aquells moments que baix les órdenes de Pilato, Jesús va viure unes hores de martiri i vexació sent maltractat, insultat i comparat en el mes indesijable dels assessins.

Una preciosa escultura presidix la provessó, en la que podem vore a un dels soldats castigant a Jesús en un cinglador, a on es pot apreciar el seu estat de sofriment. I l'atra image la del "Ecce Homo", a on després de ser castigat i cinglat, com a burla per haver dit que Ell era Rei, li coliquen una corona d'espines i un drap com a mant per a moflar-se de la seua realea.

Nos fa recordar esta provessó, les hores tant tristes que va passar Jesucrist, al ser presentat davant de Pilato a on fon jujat i condenat a mort.

El dimarts per la nit, serà la germandat de la Verge de la Soletat i el Crist del Gran Poder, una germandat creada al nostre poble en l'any 1945, l'encarregada de fer-nos recapacitar, al traure en provessó i en gran silenci, la Vera Creu. Una Creu sense cap image, que tan sols du els llançols que representen de quina manera es va produir el devallament de Jesús de la Creu. Una Creu que es convertiria en el símbol dels cristians.

El dimecres serà la mateixa germandat dels negres, la que nos farà viure un important moment. Eixint des de l'iglésia de Sant Joan i prenent distints itineraris, acompanyada per les Germandats dels negres i dels verts, eixirà la Verge de la Soletat cap a la Plaça del Castell.

També i en este cas acompanyada per les Germandats dels morats i dels rojos, eixirà l'image del Crist del Gran Poder cap a la Plaça del Castell, com hem dit per camins distints.

Allí aguardarà gran cantitat de gent, esperant viure un trist moment. Trist moment en el que una mare es troba en el seu fill. Una mare que no compren perque deu de sofrir el seu fill i un fill que li agràix a sa mare, al vore-la, la complicitat ab la que li dona ànims per a ser capaç de viure eixe dur moment. Una mare, que vol estar al costat del seu fill fins a l'últim moment.

La conversació entre Mare i Fill, acaba en una gran petició de Jesús a sa Mare: li demana que es preocupe per tots nosatres que nos cuide tal i com al llarc de la seua vida ha cuidat d'Ell.

Que gran moment i quantes coses podem dependre d'est encontre tant dolorós per a una mare al vore el gran patiment del seu Fill.

Ella sense entendre-ho, accepta que així siga, puix recorda, tal i com li va dir l'ancià Simeó, que una espasa li travessaria el seu cor.

Maria es dona conte de que est es el moment en el que es complixen estes paraules de Simeó, pronunciades en el Temple de Jerusalem anys arrere.

El Dijous Sant. Hi ha una frase molt popular, que diu que el Dijous Sant junt al "Corpus Cristi" i el dia de l'Ascensió, son tres dijous que relluixen mes que el sol. I així es. Est es un dia molt important per als cristians. Es este el dia en que junt als seus apòstols, celebrant lo que fon l'últim sopar, Jesús va establir coses tant importants com que a partir d'aquell moment i repetint les seues mateixes paraules, els apòstols i després els capellans, convertirien el pa i el vi en el Cos i la seua Sanc, de tal manera que sempre estaria junt a nosatres.

També es el dia del amor en el que Jesús una vegada mes nos demana que nos amem els uns als atres. Per a lo que nos demostra el seu amor, rebaixant-se a llavar els peus als apòstols, cosa que també farà el celebrant, llavant els peus als fidels. Al finalisar la celebració de la Eucaristia, serà traslladat el Santíssim Sacrament al monument, a on tots tenim que anar a adorar-lo, no permetent que es quede a soles en cap moment, fins a la celebració dels oficis del dia següent.

Mes tart, devem acodir tots al "Via Crucis", que recorrent els carrers del casc antic, anirem tots junts i parant-nos en cadascú dels catorze artístics quadros ceràmics, que nos recordaran les distintes estacions de sofriment de Jesucrist, fins arribar al soterrament del cos de Jesús. Es este un moment d'oració tots junts; un temps en el que meditem i rebrem les ensenyances que de cada estació, nos presenta per a entendre i viure millor la Passió i Mort del Senyor

Mes tart, seran les Germandats, que eixint des de la Parròquia del Cor de Jesús, acompanyaran en gran silenci, l'image de Jesucrist en la Creu. En esta actitud demostrarem nostre dolor, al recordar els sofriments que eixa nit nostre Salvador va patir anant d'un lloc a atre per a ser jujat i finalment, condemnat a mort.

Divendres Sant. Iniciarem els actes a primeres hores de la vesprada, acodint als oficis que es celebraran en les parròquies. Se llegiran les llectures i la Passió de Jesucrist. Un dia molt especial en el que es pregarà per tots detalladament, en la Oració Universal. Un dia en el que adorarem la Creu en silenci i devoció.

Finalisada la celebració d'estos oficis, tindrà lloc el sermó de les set paraules, en el que l'orador nos analisarà, cadascuna de les paraules que Jesús va pronunciar quant estava clavat en la Creu, donant-nos a conèixer les ensenyances que per a tots nosatres tenen.

Per a finalisar acodirem a l'acte del Devallament. Un acte que es celebra en Manises i del que desconec l'orige, pero que les primeres senyes apareixen a finals del segle XIX. Est es un acte al que els manisers devem acodir per a conèixer i per a que servixca de recordatori d'aquelles persones que junt a Maria, varen estar acompanyant a Jesús en este trist i penós moment.

Baixada l'imatge de la Creu, serà depositada en lloc adequat, per a que tots els fidels pogam anar a besar-li els peus, com a mostra del nostre dol.

Després s'iniciarà la provessó del Sant Soterrar. Una a una desfilaran les Germandats maniseres portant cadascuna de les imàgens que al llarg de la semana han tret al carrer. Els primers seran els Verts, als que seguiran els Rojos després els Negres i finalment els Morats, germandat que fon creada l'any 1944. Poc a poc les vestes i les imàgens ocuparan els carrers del nostre poble.

Finalment, els Morats trauran l'imatge que representa a Jesús en el calvari acompanyat per la Mare de Deu, Maria i Sant Joan, recordant aquell trist moment de sofriment, pero també aquell en el que Jesús nos dona en la persona de Joan a la seua Mare com a Mare nostra per a sempre.

En l'últim lloc, farà la seua eixida el Sant Sepulcre. !Quin moment mes emocionanti....Me considere molt afortunat i done gràcies a Deu per haver-me concedit el privilegi de, al llarg de tants anys, primer el meu pare i després yo, haver segut portadors del Sant Sepulcre.

Verdaderament, vos puc assegurar que es molt gran l'emoció que cada any puc sentir al llarg de tota la provessó, portant el Sant Sepulcre, per lo que en si representa i perque tinc l'oportunitat de notar en les cares de la gent que està veent la provessó, l'emoció, el sentiment i la devoció, al pas del Crist, mort i jacent, pels nostres carrers.

Finalisa la provessó entrant a l'iglésia a on després d'escoltar les paraules de l'evangeliste explicant el moment del soterrament, les oracions pertinents del celebrant i d'incensar el sepulcre.... en tot el fervor i gran emoció, depositarem l'imatge de Jesús en el lloc que representa lo que fon el seu soterrament.

El Divendres Sant es un dia per a viure-lo plenament. Meditar sobre els fets que en Jerusalem varen ocórrer fa mes de 2000 anys. Fets ab els que Jesús va guanyar per a nosatres la Salvació i que varen supondre l'inici de la era cristiana.

El dissabte per la nit, començarem la celebració de l'Eucaristia, encenent un foc en la plaça, d'a on encendrem el Ciri Pasqual per a entrar la llum de Crist en l'Iglésia que poc a poc s'anirà alluminant, preparant-nos per a en gran alegria cantar el Gloria, celebrant la resurrecció de Jesús, al temps que també un any mes renovarem les promeses del nostre bateig. Una nit molt gran, en el que es complixen les escriptures a on diu "al tercer dia resucitaré d'entre els morts".

El final d'esta intensa semana el celebrarem novament en alegria com el varem iniciar; puix si el Dumenge de Rams alabaven al Senyor en la seua entrada triumpfal en Jerusalem, el Dumenge de Pasqua celebrem que, després del patiment i mort en la creu, ha resucitat.

Les Germandats que el dumenge per lo matí acompanyen a Jesús, inicien el dia en alegria puix ya saben que ha resucitat. No es lo mateix en les que acompanyen a Maria, puix seguixen en la tristor de saber que Jesús ha mort. Es per eixa raó per la que gloriosament, Jesús te que encontrar-se en la seua Mare. 7

Partint de distints llocs cadascuna de les imàgens, tenen que encontrar-se festivament en una plaça de la Iglésia abarrotada de gent, en la que Maria, a l'encontrar-se en el seu Fill, es desprendrà del vel que li tapa la cara com a símbol de dolor, i òmpliga el cor de la gent d'una alegria desbordant, que com hem dit com cada any, omplirà la Plaça de la Iglésia.

Es esta, una semana que cada any devem viure en intensitat; una semana per a la oració, una semana per a la reflexió, una semana per a viure-la en comunitat, una semana per a que sobretot, nostre interior es quede totalment impregnat de la Paraula de Deu i així, que la resta del any, queden perfectament alimentades les nostres animes, de cada paraula i cada acontenyiment expressats tant bellament.

Açò servirà per a que al llarc de l'any pogam posar en pràctica atra manera de viure.

També i se me ho permeteu, es una semana, per a recordar a nostres pares i a totes aquelles persones que en el seu temps, varen crear esta Semana Santa Manisera, que en tanta ilusió al llarc dels anys, en el nostre poble seguim celebrant en gran fervor, seguint l'eixample que ells nos varen deixar.

Fins ací les paraules que els meus amics de les Germandats de la Semana Santa Manisera, me demanaren que pronunciara per a tractar d'introduir-nos en esta gran Semana Santa. Paraules que he pronunciat simplement tractant de vore com es esta gran semana per a mi i que he pronunciat de tot cor, esperant que tinguen en tots nosatres les ensenyances i la vivència dels fets, que en Jerusalem van ocórrer fa ya mes de 2000 anys.

Bona vesprada i moltes gràcies per la vostra atenció.

Francisco Tos Viala

Pregoner de la Semana Santa Manisera de 2016.

Parròquia de Sant Joan Batiste de Manises.

Manises, Dissabte 12 de Març de 2016.